

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าแบบอิสระ

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

วิธีดำเนินการค้นคว้าแบบอิสระ

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอไชยปราการ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
2. กลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลองภาคสนาม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันติwana ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอไชยปราการ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 คน โดยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ เพื่อทำการปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยทำการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอไชยปราการ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ คือ

- 1) โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ จำนวน 15 คน
- 2) โรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว จำนวน 15 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ประกอบด้วย

3.1 แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประกอบด้วย แผนการสอนและแบบฝึกหัด ประกอบแผนการสอน จำนวน 15 แผนการสอน 15 แบบฝึกหัด ใช้เวลาสอนและปฏิบัติกิจกรรมครั้งละ 1 คาบ (20 นาที)

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 3 ฉบับ ประกอบด้วย แบบทดสอบสำหรับการออกเสียง แบบทดสอบสำหรับการเขียน และแบบทดสอบสำหรับการออกเสียงและการเขียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการทดสอบก่อนเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กตแล้วดำเนินการสอนตามแบบฝึกที่ 1 ถึง 15 หลังจากนั้นทำการทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบชุดเดิมที่ให้นักเรียนทำก่อนเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบฝึกในช่วงเวลา 15.20-15.40 น. ชั่วโมงซ่อมเสริมทุกวันอังคารและพฤหัสบดี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยการทดสอบค่าที และพิจารณาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กตโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 60/60

สรุปผลการศึกษา

1. แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่สร้างขึ้นมีจำนวน 15 แบบฝึกในแบบฝึกแต่ละแบบฝึกมีจุดมุ่งหมายในการฝึกหัดชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหาการฝึกหัดจากง่ายไปหายาก มีคำชี้แจงชัดเจนถูกต้อง เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของนักเรียน แบบฝึกหัดอาศัยกระบวนการฝึกหัดซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนนักเรียนเกิดความชำนาญ มีความสามารถออกเสียงและเขียนได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพบว่า นักเรียนได้คะแนนจากการทำการทดสอบหลังเรียนได้เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดคำในมาตราแม่กด จากแบบฝึกที่สร้างขึ้นก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก ได้ผลนำมาอภิปรายดังนี้

1. แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยจากกรสังเกตการออกเสียงและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในชีวิตประจำวันยังไม่ถูกต้อง แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีจุดมุ่งหมายในการฝึกชัดเจน การลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีรูปภาพประกอบดึงดูดความสนใจของผู้เรียน นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการปฏิบัติ คำชี้แจงในแต่ละแบบฝึกหัดสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กอ่านแล้วเข้าใจปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับศุภวัฒน์ ชื่นชอบ (2524, หน้า 17) ที่ว่าการเรียงลำดับเนื้อหาของชุดฝึกทักษะที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานและกิจกรรมการฝึกทักษะตามชุดฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายากตลอดจนมีทักษะในการใช้ภาษาสูงขึ้นและต่อเนื่องเป็นกระบวนการ เช่นเดียวกับ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517, หน้า 412-413) ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้และสรุปได้ดังนี้ แบบฝึกต้องเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำมีจุดมุ่งหมายจะมุ่งฝึกในด้านใด คำนี้ถึงความแตกต่างของเด็ก การทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด ประสาทอิศรปริดา (2522, หน้า 111) ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกจะต้องมีความสนใจ ตั้งใจ มีแรงจูงใจ มีความเข้าใจ รู้เป้าหมาย และคุณค่าของสิ่งที่ตนทำซ้ำ ๆ นั้น จึงจะทำให้เกิดผลที่สมบูรณ์

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะเห็นได้ว่าการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ทำการทดลองก่อนที่นักเรียนจะเรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน นักเรียนชอบและสนุกกับการทำกิจกรรม มีความตั้งใจและร่วมมือในกิจกรรมเป็นอย่างดี พฤติกรรมหลังเรียนของนักเรียนจะมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ในการออกเสียงและเขียนคำได้ถูกต้อง เห็นได้ว่าการใช้แบบฝึกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ และสามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นเช่นเดียวกันกับการวิจัยของ สนิท สัตโยภาส (2531) ประสงค์

รายณสุข (2532) ทิพวรรณ นามแก้ว (2535) จ्ञานงค้ โปธาเกียง (2538) ที่สร้างแบบฝึกโดยใช้กิจกรรมประกอบแบบฝึก

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กตสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กตพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิท สัตโยภาส (2531) ที่สร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กตในภาษาไทยก่อนสอนกับหลังสอนของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสงค์ รายณสุข (2532) ศึกษาผลการทดลองโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชาวเขาที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงสูงกว่านักเรียนชาวเขาที่ไม่ได้รับการฝึก และผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาหลังการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก ทิพวรรณ นามแก้ว (2535) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่พยัญชนะ น ง ด ม ก ข เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรียง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จ्ञานงค้ โปธาเกียง (2538) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวันไชย ไทยใหม่ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าแบบอิสระ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ นำมาพิจารณาและได้ข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ในการเลือกวิธีสอนหรือกิจกรรม วิธีสอนที่นำมาใช้ต้องเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ได้มากที่สุด
2. การกำหนดขั้นตอนในการสอน ในการสอนทุกครั้งครูจะต้องกำหนดขั้นตอนในการสอนว่าจะทำอะไรก่อนหลัง เพื่อช่วยให้นักเรียนก้าวไปสู่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ผลดี
3. การจัดลำดับเนื้อหาวิชา ควรจัดจากง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนไปหาสิ่งที่ซับซ้อน
4. ครูควรกำหนดคำถามต้องการให้รู้อะไร เกิดทักษะใด ก่อนที่จะสามารถลงมือปฏิบัติหรือทำกิจกรรมก่อนจบการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
5. การเตรียมตัวนักเรียนก่อนเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้เดิมจะช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ให้นักเรียนมองเห็นแบบอย่างหรือให้เห็นผลงานที่ต้องการ ให้นักเรียนทำเมื่อจบบทเรียน การเลียนแบบเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลมากในการที่คนเราจะได้นำความคิดใหม่
6. การเริ่มต้นบทเรียนจากการฟังหรือการสังเกตผู้อื่นทำกิจกรรม แต่สิ่งนี้นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง
7. การส่งเสริมให้นักเรียนฝึกฝนทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ จนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ใหม่ การฝึกซ้ำๆ ช่วยให้มีความรู้และทักษะเดิมได้ดี และการฝึกที่ได้ผลขึ้นอยู่กับลักษณะพฤติกรรมนั้นๆ ว่ามีส่วนคล้ายกันกับพฤติกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เมื่อจบเรื่องนั้นๆ
8. นักเรียนควรจะทราบผลการเรียนของตนเองเสมอว่าตอบคำถามจากแบบฝึกหัดผิดหรือถูก ควรให้ผู้เรียนได้ตอบคำถามด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนตอบคำถามใดควรพยายามให้ตรวจสอบว่าตอบผิดหรือถูกด้วยตนเอง โดยครูคอยแนะแนวทางแก้ไข
9. ในการสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย เวลาสอนคำใหม่ควรให้ความสนใจมากโดยการให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นๆ ให้ชัดเจนหลายๆ ครั้ง เมื่อนักเรียนออกเสียงชัดเจนแล้วก็จะส่งผลไปยังการเขียน สามารถเขียนคำที่เปล่งเสียงออกมาได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องนี้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อจะได้พัฒนาในเรื่องของแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอย่างต่อเนื่องและพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องคำในมาตราตัวสะกดเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาในการออกเสียงและการเขียนในมาตราตัวสะกดอื่น ๆ และแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

3. ควรสร้างแบบฝึกในการสอนทักษะด้านอื่น ๆ ให้สัมพันธ์กัน เช่น การฟัง - การอ่าน การเขียน - การพูด การฟัง - การพูด โดยต้องเน้นการฝึกทักษะด้านนั้น ๆ ให้มากจนนักเรียนมีความสามารถปฏิบัติในกิจกรรมและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

4. ควรศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ เช่น แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด